

som man benytter med stor Fordel. Jeg figter her navnlig til Mais. Det har viist sig, at man kan benytte Mais, efter at have befriet den for Rimen, i en Udstræning af omtrent en Trediedel, saaledes at man kan brygge Øl med $\frac{1}{3}$ Mais og $\frac{2}{3}$ Malt, og dette Øl er efter Alles samstemmende Vidnesbyrd langt bedre end det, der brygges af Malt alene; det bliver mere holdbart Øl, mere velsmagende og har en lysere, klarere og smukkere Farve. Det er altsaa til stor Fordel for Bryggerne at anvende Mais paa samme Tid, som det er til stor Fordel for Konsumenterne. Der er ogsaa andre Stoffer, man har anvendt til Ølbrygning, nemlig Ris og Sago; men der foreligger endnu ikke Resultater, hvoraf man med ligesaa stor Sikkerhed kan slutte, at de ere gunstige for Ølbrygning, som det er muligt med Hensyn til Mais. Naar det imidlertid nu er givet, at Mais til Fordel for alle Parter kan benyttes, hvorfor da med et eneste Penneskrøg forbyde dets Anvendelse? Ikke at tale om, at det eventuelt kan blive en stor Ubillighed imod de indenlandske Bryggere, thi er det langt billigere at bruge Mais, saa vil det jo føre til, at man i Slesvig og Sverig, i vore nærmeste Nabolande brygger langt billigere end her og indfører Øl her paa en saadan Maade, at de indenlandske Bryggere aldeles ikke kunne konkurrere med de udenlandske. Jeg har nu det Haab, at Lands-thinget, naar Sagen bliver behandlet i et Udvalg, vil komme til samme Resultat som jeg, at det, saaledes som Udvalget i Berden ere for Dieblisset, ikke gaar an at lægge Skatten paa Malten, men at den maa lægges paa det helt eller halvt færdige Produkt, og jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind paa Detailbestemmelserne i Loven, da jeg formoder, at Loven eventuelt vil blive fuldstændig ombygget, og det isaafald vilde være ønskeligt at anstille Betragtninger over Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse. Den Bestatningsmaade, jeg tror er den, vi nærmest kunne komme til at adoptere, er den, der for Dieblisset anvendes i England. Det er en Bestatning af, hvad man kalder Urten, det Defekt af Naaproduktet, som bringes i Gjæring, og hvoraf Øllet senere fuldstændig fremstilles. I England foregaar Bestatningen paa Basis af Bryggerens Regnskabsbøger, som føres efter et af Oppebørselsvæsenet foretrukket Schema, selvfølgelig under stærk Kontrol af selve Oppebørselsvæsenet og under stærke Mulktter og andre Straffebestemmelser i Overtrædelsestilfælde og selvfølgelig endnu mere i Besvigelsestilfælde. I Storbritannien er der for tiden 26,000 Bryggerier, medens der her i Landet ikke er flere end 250. Jeg anfører dette efter Angivelser, som jeg har set, men for hvis Rigtighed jeg forresten ikke tør paatage mig Ansvar. Under Forudsætning af disse Angivelseres Rigtighed findes der saaledes mere end 100 Gange saamange Ølbryggerier i

Storbritannien end hos os, og da Befolkningen i Storbritannien ikke er suldt 20 Gange saa stor som hos os, vil der altsaa relativt være mere end 5 Gange saamange Ølbryggerier i Storbritannien som hos os. Men Forholdet stiller sig endnu mere til Gunst for os, naar man betænker, at det ikke er alle Bryggerier, der skulle underkastes en stærk Kontrol, men kun saadanne, der give sig af med at fremstille Øl ved Undergjæring. Forholdet bliver da det, at der relativt bliver 10 Gange saamange Ølbryggerier under Kontrol i Storbritannien, som der vil komme her. Kontrollen bliver saaledes baade absolut og relativt meget lettere her end i Storbritannien, thi vore Ølbryggerier ere gennemsnitlig idetmindste 3 Gange saa store som de engelske. Nogen særlig Vanstelig- heds opstaaer der ganske vist her derved, at vi have de saakaldte blandede Bryggerier; men det er forsikkert mig fra sagkyndig Side, uden at jeg kan have nogen selvstændig Dom derom, at, naar man gaar til at bestaae Urten og ikke Malten, vil der ikke frembyde sig større Vanstelig- heder ved Bestatningen af Øllet i disse blandede Bryggerier, end at man let vil kunne overvinde dem. I Amerika har man lagt Stat paa det færdige Produkt, og Bestatningen finder Sted gennem et Primærskystem, der siges at virke særdeles tilfredsstillende. Jeg kjender imid- lertid saa lidt dertil, at jeg ikke tør have nogen Mening om, hvorvidt det er anvendeligt paa vore Forhold; men ialtsald tror jeg nok, at det fortjener nærmere Undersøgelse. Jeg har nu den Tro, at man ved at henvise Sagens Behandling til et Udvalg vil komme til det Resultat, at man maa adoptere enten det engelske eller det amerikanske System, og jeg skulde forsaavidt anse det amerikanske System for det heldigste, som det beskatter det fuldt færdige Produkt. For Die- blisset beklager jeg kun at kunne stille mig paa det negative Standpunkt at anbefale Thinget ikke at vedtage en Stat paa Malt, men at anstille Undersøgelse om, hvorvidt det lader sig gjøre at opkræve en Ølstat enten gennem Urten eller gennem det færdige Produkt.

Kayser: Det forekommer mig ikke, at man kan sige, at, hvis vi nu vilde gaa til at beskaffe Malten, vilde vi gaa den modsatte Vej af den Vej, vi ere gaaede ved Bestatningen af Brændevin. Der er jo nemlig den store Forskjel, at ved Brændevinen er det en Redskabsbestatning, som er foreslaaet ændret til en Bestatning paa det færdige Produkt, og der har man Midlerne i Hænde til at bestemme det færdige Produkts Styrke og Mængde, hvorimod man, naar man beskatter Malten, beskatter Naaproduktet og det et Naaprodukt, som har den Fordel, at det staar i et bestemt Forhold til det færdige Produkts Mængde og Styrke. Naar man altsaa ikke kan beskaffe